

Pavol Országh-Hviezdoslav:

Hájnikova žena – A csósz felesége

Pozdrav – Beköszöntő (Úryvok)

*Pozdravujem vás, lesy, hory,
z tej duše pozdravujem vás!
čo mrcha svet v nás skvári, zmorí,
zrak jeho urknul, zmámila
lož, ohlušila presila:
vy k žitiu privediete zas,
vy vzkriesite, vy zotavíte,
z jatrivých vyliečite rán,
v opravdu priamom, bratskom cite –
otvoriac lono dokorán,
a srdečnosť kde odveká,
kde nikdy nevypela zrada,
bez dotazu, kto on? čo hľadá?
na lono to, hľa, v objem sladký
ramenom láskyplnej matky
pritúliac verne človeka...*

*Köszöntelek, erdők, hegyek,
köszöntlek benneteket szívemből!
A rossz világ mit elcsigáz,
s irigy szemével mételyez,
mit hazugság rontott, mérgezett,
ti öntök belé új erőt,
frissítő, drága életet,
sajgó sebére írt adón
igaz baráti érzelemmel,
kitárva széles kebletek,
hol öröktől él a szeretet,
hol árulás tanyára nem lel,
nem kérve: ki jó? mi joggal?,
öletek édes pázsitjára
védő anyai karokkal
hűen simítva rá az embert...*

(Monoszlóy M. Dezső fordítása)